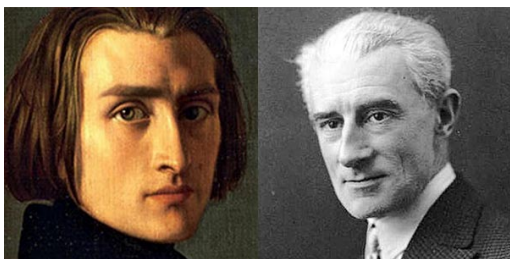

HELSINGBORG PIANOFESTIVAL HÄLSAR DIG VÄLKOMMEN TILL EN PIANOSOARÉ MED DAUMANTS LIEPINS!

Fredag 28 augusti 19.00

Daumants Liepins

PROGRAM

Maurice Ravel (1875-1937)

Sonatine (1903)

Modéré

Mouvement de menuet

Animé

Kort paus

Franz Liszt (1811-86)

Pianosonat i h-moll (1853)

Maurice Ravel skrev första satsen av sin pianosonatin till en tävling. Det gällde att skriva första satsen i en sonatin som inte fick vara längre än 75 takter. Ravel lämnade in sitt manuskript under pseudonym. Tidskriften som utlyst tävlingen gick i konkurs och därför delades inget pris ut. Första pris torde annars ha gått till Ravel, även om hans bidrag var ett par takter för långt, eftersom han var den ende som hade lämnat in bidrag. Den tresatsiga sonatinen fick sin premiär 1906. Den inledande satsen har två skilda teman som en normal sonatsats. Eftersom musiken, som en sonatin bör vara, är komprimerad i tid, har menuetten ingen trioavdelning. Finalen är den tekniskt mest krävande satsen. Det är en briljant toccata, inspirerad av Ravels franska föregångare Rameau och Couperin.

1848 lämnade Franz Liszt plötsligt sin glänsande pianistkarriär. Han gav sina sista offentliga konserter under en lång Europaturné och antog därefter en tjänst som kapellmästare vid hovet i Weimar. Han kom att stanna där till 1861. Under denna tid tillkom många av Liszts större verk: Dantesymfonin, Faustsymfonin och även pianosonaten i H-moll, hans största pianokomposition. Många av Liszts kompositioner bär någon form av beskrivande titel, men inte denna sonat. Det har dock inte hindrat uttolkare från att läsa in personerna ur Goethes Faustdrama i sonaten: Faust, Mefistofelse och Gretchen eller att det handlade om ett självporträtt. Själv kallade Liszt bara sitt mästerverk för Sonaten. Musiken består av en enda cirka 30 minuter lång sats, men med fyra klart urskiljbara delar. I konstruktionen hade Liszt en förebild i Franz Schuberts Wandererfantasi, där Schubert använde en av sina sånger som bas i alla satser. Sången genomgår förvandlingar för att anpassa sig till olika tempi och karaktärer, men behåller en tydlig identitet. Liszt använder samma teknik för att nå enhetlighet i sin sonat. Sonaten bygger på fyra skilda tematiska idéer. Den första presenteras direkt en nedåtgående mollskala. Den återkommer och markerar skiljelinjen mellan de större delarna. Någon har kallat det "ridåtemat". Det andra temat utmärks av ett djärvt anslag och stora språng. Det tredje karaktäriseras tydligast av tonuppreppningen. Kulmen av det första stora avsnittet utgörs av ett fjärde grandioست tema i dur. Nästa del, ett andante, går i Liszts "saliga" tonart Fiss-dur. Det har samma kontemplativa stämning som de långsamma satserna i Beethovens sena sonater. Tredje delen kopplar samman det andra och tredje temat i ett fugaparti. I sista delen kommer alla teman tillbaka. Sonaten slutar i ett lugn. All dramatik och oro är borta. H-mollsonaten publicerades våren 1854 med en dedikation till Robert Schumann som svar och tack för dennes dedikation av sin C-durfantasi 1839 till Liszt.

Väl mött fredag 28 augusti hälsar,
Per Nyrén
Mikael Kanarva
Lennart Stenkvist

Helsingborg Pianofestival arrangeras i samarbete med Musik i Syd.